

Dit profiel dient gelezen, geïnterpreteerd en gebruikt te worden in combinatie met de leeswijzer, waarin de noodzakelijke uitleg van de verschillende paragrafen vermeld is.

Steenloper (*Arenaria interpres*) A169

1. Status:

Niet in Bijlage I genoemde en geregeld voorkomende trekvogel zoals bedoeld in artikel 4.2 van de Vogelrichtlijn. Voor Natura 2000 relevant als niet-broedvogel.

2. Kenschets

Beschrijving: De steenloper broedt langs de kusten van Finland en Scandinavië en in hoogarctische gebieden in Siberië, Noord- Amerika, Groenland en Spitsbergen. Het is een wereldburger (kosmopoliet) wat het overwinteren betreft, hij verblijft daarbij echter alleen langs kusten, variërend van onder andere de rotskusten van Schotland, de zandstranden en slikkige gebieden in gematigde klimaatszones tot de kokosnooteilanden in de tropen. In Nederland is de steenloper een doortrekker en wintergast. Veel van de vogels die men hier tijdens het trekseizoen ziet, pleisteren hier kortstondig. Ze broeden in Groenland en Noordoost-Canada, of in Finland, Scandinavië en Noord-Rusland en overwinteren in hoofdzaak in Afrika. De in Nederland overwinterende vogels – in kleine groepen - zijn waarschijnlijk grotendeels afkomstig uit Groenland en Noordoost-Canada.

Relatief belang in Europa: De staat van instandhouding van de steenloperpopulatie in de Europese Unie is volgens 'BirdLife' ongunstig. De broedgebieden van de in de Europese Unie verblijvende steenlopers liggen in Noordoost-Canada, Groenland en het noorden van Europa.²¹ De populatie die afkomstig is uit broedgebieden in Canada en Groenland overwintert in West-Europa en Noordwest-Afrika en wordt geschat op 94.000 vogels. De broedpopulatie uit Noord-Europa overwintert in Afrika en wordt geschat op 83.000 vogels. De in augustus in Nederland aanwezige steenlopers horen bij de Noord-Europese broedvogels. Dan verblijft naar schatting ruim 5% van deze populatie in Nederland. Van de broedvogels uit Canada en Groenland blijven circa 5% van de populatie in Nederland overwinteren.

3. Ecologische vereisten

Leefgebied: De steenloper is in ons nagenoeg gebonden aan de getijdengebieden van de kust. Tijdens de trek ziet men kleine aantallen steenlopers ook op binnenlandse locaties, vooral op de oevers van grote rivieren. Zijn voedselbiotoop zijn de stranden en drooggevallen slikken en platen en in het bijzonder de vloedmerken, wierevelden, mosselbanken, stenige taluds van dijken en havens en pieren, vooral als deze begroeid zijn met wieren.

Voedsel: De steenlopers eten wormen, krabbetjes, schelpdieren, strandvlooien, aas en ook voedselresten van bijvoorbeeld patat- en viskramen. In de zomermaanden heeft de soort een sterke voorkeur voor darmwier (*Enteromorpha*) op het wad. In de winter, als de darmwiervelden verdwijnen, verschuift de soort naar de dijken en golfbrekers en daar blijft hij tot in de lente.

Rust: De rustbiotopen en hoogwatervluchtplaatsen van de steenloper zijn de taluds van dijken, havens en pieren, stranden en kwelders. Binnendijs rusten ze in 'wetlands' of op graslanden of bouwland. De rustplaatsen van de steenlopers zijn veelal klein van oppervlak en grenzen aan water. Ze kunnen het stellen zonder weids uitzicht, en nemen ook genoeg met gebieden met

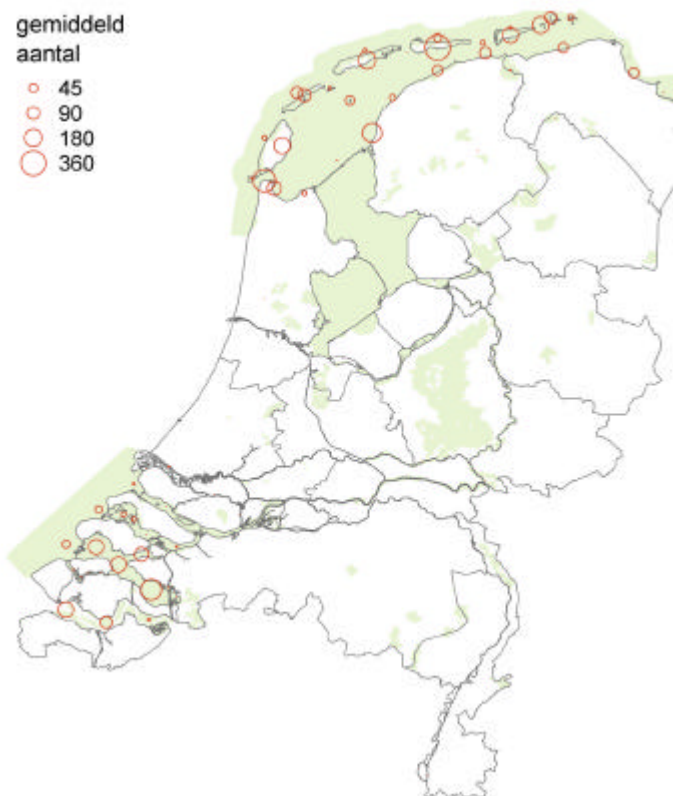
---

²¹ In Griekenland doortrekkers uit Siberië.

relatief veel recreatie. Steenlopers gaan tijdens hoogwaterperiodes vaak door met voedselzoeken op taluds van dijken.

4. Huidig voorkomen

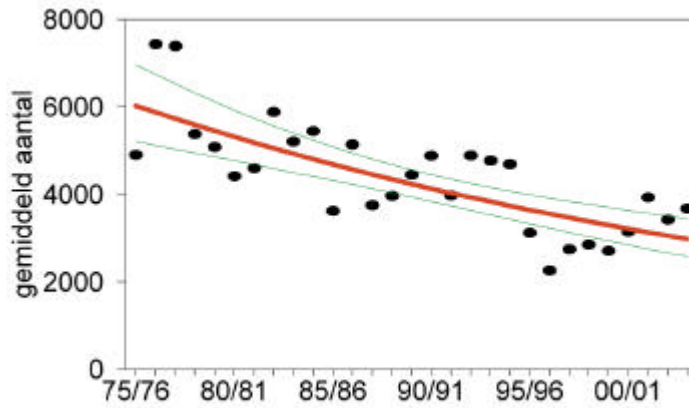
In de nazomer en herfst zijn in de Waddenzee gemiddeld 2.900 steenlopers aanwezig. Vooral de aantallen van eind juli-begin augustus zijn echter sterk gedaald. Dit zijn waarschijnlijk hoofdzakelijk vogels uit Scandinavië, het Witte Zeegebied en de Baltische staten. In de Delta zijn eind juli-begin augustus gemiddeld ongeveer 1.500 steenlopers aanwezig. In Nederland overwinteren gemiddeld 4.400 exemplaren, voornamelijk in de Waddenzee (1.000-3.000 vogels) en in het Deltagebied (1.500-2.400 vogels). In beide gebieden gaat het niet om grote concentraties maar om kleinere over het gehele gebied verspreide aantallen.

Verspreidingskaart steenloper

5. Beoordeling landelijke staat van instandhouding

Trends in Nederland: De algemene trend voor de steenloperaantallen in de Waddenzee is licht dalend, voor de Delta stabiel. Mogelijk is de daling een gevolg van ontwikkelingen in de internationale 'flyway'-populatie, mogelijk speelt ook het verdwijnen van mosselbanken een rol.

Aantalsontwikkeling steenloper. Deze trendlijn maakt geen onderscheid tussen de in Nederland aanwezige populaties.

Recente ontwikkelingen: In de laatste jaren treedt enig herstel van de populatieaantallen op, met name in de oostelijke Waddenzee.

Beoordelingsaspect natuurlijk verspreiding: gunstig
De verspreiding van de steenloper is niet wezenlijk veranderd.

Beoordelingsaspect populatie: zeer ongunstig
Het recente aantal van 3400 (seizoensgemiddelde) is veel lager dan de gunstige referentie.

Beoordelingsaspect leefgebied: matig ongunstig
Met het verdwijnen van droogvallende mosselbanken in de Waddenzee en van mosselpercelen op de platen van de Oosterschelde is het leefgebied van de steenloper verslechterd. De mosselbanken zijn in de Waddenzee in de laatste jaren wel teruggekeerd in het oostelijke deel, maar nog niet in het westen.

Beoordelingsaspect toekomstperspectief: matig ongunstig.
Het is maar de vraag of de mosselbanken op de platen zich weer zullen herstellen tot het niveau van vroeger.

Landelijke instandhoudingsdoelstelling: Uitbreiding omvang en kwaliteit leefgebied met een draagkracht voor een populatie variërend van 3.500 - 4.500 vogels (seizoensgemiddelde).

Streefbeeld bij de landelijke instandhoudingsdoelstelling: In het Natura 2000 doelendocument is een draagkrachtschatting van 3.500 tot 4.500 steenlopers (seizoensgemiddelde) geformuleerd. Voor een gunstige staat van instandhouding wordt uitgegaan van een nog iets hoger getal, namelijk 46.000 vogels.

Oordeel: zeer ongunstig

Beoordeling Staat van Instandhouding		
Aspect	1981	2004
Verspreiding	gunstig	gunstig
Populatie	?	zeer ongunstig
Leefgebied	gunstig	matig ongunstig
Toekomst	gunstig	matig ongunstig
Eindoordeel	gunstig	zeer ongunstig

6. Bronnen

- Becuwe M. 1973. Een ecologische interpretatie van het seizoenale talrijkheidspatroon van de Steenloper, *Arenaria interpres*, in België. De Giervalk 63: 281-290.
- Cayford J. 1993. Wader disturbance: a theoretical overview. Wader Study Group Bull. 68 (Supplement): 3-5.
- Clemens T. & Lammen C. 1995. Windkraftanlagen und Rastplätze von Küstenvögeln -ein Nutzungskonflikt. Seevögel 16: 34-38.
- Davidson N.V. & Rothwell P. 1993. Human disturbance to waterfowl on estuaries: conservation and coastal management implications of current knowledge. Wader Study Group Bull. 68 (Supplement): 97-105.
- Ens B.J., Wintermans G.J.M. & Smit C.J. 1993. Verspreiding van overwinterende wadvogels in de Nederlandse Waddenzee. Limosa 66: 137-144.
- van de Kam, J., B. Ens, T. Piersma & L. Zwarts, 1999. Ecologische atlas van de Nederlandse Wadvogels. Schuyt, Haarlem.
- Kersten, M., 1996. De najaarstrek van Steenlopers door de Waddenzee. Limosa 69: 141-142.
- Koffijberg K., Blew J., Eskildsen K., Günther K., Koks B., Laursen K., Rasmussen L.M., Potel P. & Südbeck P. 2003. High tide roosts in the Wadden Sea. A review of bird distribution, protection regimes and potential sources of anthropogenic disturbance. Wadden Sea Ecosystem 16. CWSS/TMAG/JMMB, Wilhelmshaven.
- Leopold M.F., Smit C.J., Goedhart P.W., Van Roomen M., Van Winden E. & Van Turnhout C. 2004. Langjarige trends in aantallen wadvogels in relatie tot de kokkelvisserij en het gevoerde beleid in deze; eindverslag EVA II (Evaluatie schelpdiervisserij tweede fase) Deelproject C2. Alterra-rapport 954. Alterra, Wageningen.
- Spaans B., Bruinzeel L. & Smit C.J. 1996. Effecten van verstoring door mensen op wadvogels in de Waddenzee en de Oosterschelde. IBN-rapport 202. Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek, Wageningen.